

עליון קבוץ סעד

בע"ה כ"ג באייר תשפ"ד | פרשת בחוקותי | 31.05.2024 | גליון מס' 3346

ישראל במלחמה - גיליון 32

ליום ירושלים

ציון, הלא תשאלי לשלום אסיריך
 דורשי שלומך והם יתר עדריך?
 מים ומזרח ומצפון ותימן שלום
 רחוק וקרוב שאי מפל עבריך...
 לבבות ענותך אני תנים, ועת אחרים
 שיבת שבותך - אני כינור לשיריך...

כמי יהודה האוי

שבת פרשת בחוקותי		ימי החול
טעמי ניגון - עיון, ניגון וכיוון הלב	17:30	
הדלקת נרות	19:20	זמן תפילין / טלית 04:37 ← 04:39
מנחה	14:00	שחרית א' 06:00
מנחה, קבלת שבת וערבית -	19:30	שחרית ב' 06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בבית הספר) 08:00
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש 09:08 ← 09:09
שחרית ב'	08:30	מנחה וערבית 19:30
שיעור קצר: שבת וזוגיות - שרה פרידלנד בן ארזה		שקיעה 19:44 ← 19:41
מנחה א'	13:30	ערבית 20:10
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית (בשקד ג') 21:00
תהילים בבית דקלה גינזברג	17:15	
לימוד הורים וילדים פרקי אבות	17:10	
מנחה ע"מ	17:30	
מנחה ב'	17:40	
שיעור של שרה פרידלנד בן ארזה: בין לב לסידור	18:00	
צאת השבת	20:22	

שבת שלום

פרשת השבוע – פרשת בחוקות

בין אצל לאולה

השורש גא"ל בעברית מבטא קרבה. הביטוי "גאולה" במקרא מתייחס בדרך כלל לקרבה משפחתית. גואל הקרקע הוא קרוב המשפחה של האדם שנאלץ למכור את שדהו. גואלה של רות המואביה הוא קרוב המשפחה של אבימלך, שיכול לשאת את האלמנה לאישה ולהקים זרע לבני משפחתו שהלכו לעולמם. גואל הדם, הנפרע מהרוצח, גם הוא בן משפחה מדרגה קרובה.

היפוכו של השורש גא"ל הוא השורש גע"ל. הוא מבטא הרחקה והסתייגות. דבר "מגעיל" הוא דבר המעורר סלידה, ו"הגעלת כלים" היא פעולה המבקשת להרחיק מן הכלים את שאריות החמץ הבלועות בהם. תופעה מצויה בעברית שחילוף האותיות א' באות ע' יוצר היפוך משמעות – כך בניגוד שבין השורש תע"ב לשורש תא"ב – האחד מביע תשוקה וכמיהה והאחר מביע ניכור וסלידה. כך גם הצמד "להניא" ו"להניע" – האחד מבקש לזוז, והאחר מבקש למנוע תזוזה.

האדם הזר, "הגר" בלשון התורה, הוא מי שאין לו גואלים. תמצית חוויית הזרות היא היעדרו של קרוב תומך ומסייע. הגאולה היא חיבוק של קרבה, היא הרגע שבו מתחלפת הזרות באחוה אוהבת. בפסוקי הברכה של פרשת בחוקותיי מבטיחה התורה – "ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם" (ויקרא כו יא). ה"גאולה" מתוארת בניגוד ל"געולה". הקרב הוא היפוכה של הקרבה, והנשק הוא היפוכה של הנשיקה. הגאולה היא רגע של קרבה ושל נשיקה. זהו עומק ההבטחה, אחרי כל פסוקי הפורענות הנוראה – "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים" (ויקרא כו מד), אחרי הגיעול תבוא הגאולה, סוף הקרבה לבוא.

הרב אילצאי צופרן, דרושים: חיפושית בפרשת השבוע, עמ' 139 – 140.

שבת אהרנים

ראש חודש סיון יהיה ביום ו'

המולד בליל ישי בשעה 24:25 ו- 9 חלקים

חודש טוב!

על פי לוח ארץ ישראל של הרב טוקציינסקי

לבר המצווה אריאל רונה

להורים המאושרים אסתר ואשר רונה

ולכל המשפחה -

ברכות חמות ואיחולים ביום חכם!

רוח נחת ושמחות במשפחתכם.

משפחת רונה מזמינה את הציבור לקידוש לכבוד בר המצווה של הבן אריאל, בשבת בבוקר, לאחר מניין שני ושיעור פרשת השבוע – בחדר האוכל.

ד"ח וצדק דת – בין כסח לצדק

במהלך השבועות האחרונים נתנו אצלנו מספר אורחים שיעורים. הרב ד"ר אהרן אדלר (אבא של מוריה אריאל), סנדרין אלבוים בוחניק (הזודה של אפרת ביליה) והד"ר אבי כספי (אבא של שקמה כספי-יניב). אני מבקשת להודות בשם הציבור לכולכם, על הנכונות לבוא, לתרום ולהרחיב עבורנו מעולמה של תורה.

הטקס בבית העלמין ביום הזיכרון לשואה ולגבורה – אני מודה מאוד למובילי הטקס השנה, יצחק שהם, הילה פורגס וכרמל הלפרין. ובקשה לציבור - כמדי שנה בתוך "אל מלא רחמים" מקריאה כל משפחה ומשפחה את שמות הנספים שלה מתוך דף המחולק לכל הנוכחים. לתחושת, משנה לשנה הטקס הצנוע הזה, דווקא הוא נהיה יותר ויותר משמעותי ועוד משפחות נוספות קוראות בשמות קרוביהן. אתם מוזמנים להעביר אלי שמות קרובים נוספים שנשפו בשואה וכבר עתה נוסיף לרשימות. ניסיון העבר מראה שתקופת הפסח עמוסה ולא כדאי לחכות לשנה הבאה. אנא שלחו הודעת וואטסאפ עם שמות ותוכלו גם אתם להקריא שמות בטקס בשנה הבאה.

לגבי מספר הכיסאות – מתנצלת בפני כל אלו שלא נותרו עבורם כסאות. העניין יטופל בטקסים הבאים. **תפילת ליל יום העצמאות** – אכן ההתלבטות האם לקיים תפילה עם נגינה ומיקרופון הייתה לא פשוטה בשנה קשה זו. אני מכבדת ומוודה לבוקי ברט על השיתוף בקושי הבלתי נסבל מבחינתו. יחד עם זאת, המחשבה שעמדה מאחורי ההחלטה הייתה ששירת ההלל לא רק מביעה שמחה שכבר נמצאת אלא מצמיחה שמחה בלבבות. לעתים כשאנו ברגעי משבר ומתאמצים להביא עזרים חיצוניים, לאט לאט השמחה נכנסת ללב ומעודדת.

כך הרגשתי בליל יום העצמאות. באתי בעצמות נמוכה מאוד לבית הכנסת. ראיתי בחוץ שורה ארוכה של ערכות חיילים לקראת קרב, נכנסתי וחשתי כי החיילים הם הגורם שיעצב את עוצמת ההשתתפות בתפילה בערב זה. תודה לנחום לנדאו ולעידו שפירא על ההובלה. תודה לחיילים שבחרת קודש הכניסו משמעות מיוחדת לכל פסוק ופסוק, ולכל פסיעה ופסיעה בריקודי ההלל ביום העצמאות הזה.

ומה הלאה?

בשבת זו, שבת פרשת בחקותי - שבת בר המצווה של אריאל רונה בסימן טוב ובמזל טוב, מתקיימת ברחבי הארץ שבת "זורשות טוב". נשים למדניות מלמדות שיעורים בקהילות בכל רחבי הארץ. השבת מכבדת אותנו בנוכחותה בסעד חוקרת החסידות והמומחית לניגונים חסידיים ולסיפורים שמאחוריהם,

המשוררת – שרה פרידלנד בן ארזה.

ביום שישי אחר צהרים במועדון לחבר :

17: 30 עד 18: 15.....סדנה : טעמי ניגון – עיון, ניגון וכיוון הלב

בשבת בבית הכנסת :

10: 25 (בסיום התפילה).....שיעור פ"ש : שבת וזוגיות

18: 00 עד 19: 00.....שיעור מרכזי : בין לב לסידור

הספסלים החדשים ברחבת בית הכנסת – לאחרונה קיבלנו ממחלקת האכיפה והגבייה של המדינה בראשות אלי אביב, ספסלי עץ נאים. ביום רביעי הגיעו הספסלים לפנות ערב בהתרעה קצרה. תודות לאלי אביב על האיכפתיות לסייע לנו, לחגיב חכמון על גיוסו של משה, נהג המשאית של פופלי, שעבד קשה באיסוף הספסלים ופריקתם. תודה מיוחדת לכל אלו שהגיעו לעזור להעביר את הספסלים הכבדים אל משכנם החדש.

אבק המלחמה – בשבועות האחרונים מתרבות התלונות על אבק בבית הכנסת במקום הנחת הסידורים. בעניין זה עלי לשבח את נערות התיכון, עשר נערות מן התיכון שלנו שמחזיקות את ניקיון שני בתי הכנסת כבר שלושה חודשים. אשרינו שזכינו שאלו התיכוניסטיות החרוצות הצומחות בקיבוצנו. הניקיון של בית הכנסת מחולק על

שלוש משמרות בשבוע. אין אפשרות להשתלט על כל הניקוי כולו ביום שישי בלבד. לכן גם אחרי ניקוי האבק, בימים אלו, כאשר החלונות פתוחים והפיח והאבק מרובים, עד שבת כבר תנוח שכבת אבק חדשה. עמכם הסליחה.

ספרי ילדים חדשים לקראת חג מתן תורה – לכבוד חג השבועות נתחדש בעוד כמה ספרי ילדים לספריה התורנית שלנו בבית כנסת ע"מ ובבית המדרש בבית כנסת "בית אהרון". אני מבקשת שני מתנדבות / מתנדבים לבחירה ולקניית הספרים. בכל מקרה מי שיש להם המלצות מוזמנים לכתוב אותן עבורנו.

נטלות חדשות – לבית הכנסת, לנטילת ידי הכהנים, נחוצות נטלות נאות חדשות. מי שמעוניינים לתרום נטלות - ניתן כמובן לחרות עליהן לכבוד מי או לזכר מי. למתנדבים בעם - תבורכו.

ומה בעניין לימוד ליל שבועות? אתם ודאי שואלים, הרב יואל בן-נון יתארח בקיבוצנו ובנוסף יהיו גם מכוחותינו מעגלי לימוד ושיעורים, אז כדאי להישאר ערים...

קשט ואצת דת - תרצה אורן

"לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהם בתורה". (ירושלמי, שבת, טו, ג.)

שבת דורשות טוב

שבת פרשת בחוקותי כ"ד אייר התשפ"ד | 1.6.2024

במהלך השבת למדניות, רבניות ומורות הלכה ידרשו בבתי כנסת ובקהילות ברחבי הארץ

*השבת בסאז - שבת דורשות טוב
עם המשוררת וחוקרת החסידות
שרה פריצ'אן בן ארצה*

יום שישי במועדון לחבר

18:30-19:15 סדנה:

טעמי ניגון - עיון, ניגון וכיוון הלב

וביום השבת בבית הכנסת

10:30-11:00 שיעור קצר:

שבת וזוגיות

18:00-19:00 שיעור:

בין לב לסידור

לעילוי נשמת סילביה דיזיד ז"ל (Sylvia David) שהאמינה בכוחו של לימוד התורה של נשים והקפידה בעצמה להגות בתורה.

ראיון השבת עם יוסי סוסנה : האיטליאני בכפר-עזה

בשבוע שעבר נפגשתי לשיחה עם יוסי סוסנה מיודענו, חבר קיבוץ כפר עזה ומנהל חברת הקייטרינג שלנו. שוחחנו על אירועי השבת השחורה, על תפקידיו של יוסי בקיבוץ מאז פרוץ המלחמה ועד היום, וכמובן גם על המצב בחברת הקייטרינג. (הראיון נערך וקוצר. הראיון המלא שמור במערכת).
רשות הדיבור ליוסי.

אתחיל דווקא עם הקייטרינג. היינו אמורים לפתוח השנה את השנה הכי חזקה שלנו בקייטרינג. לצורך העניין היינו אמורים להוציא ב-8 באוקטובר 12,300 מנות, זה מה שהכנו ביום חמישי לפני פרוץ המלחמה. הכנו את המנות שהיו אמורות להיות מוגשות ביום ראשון, פלוס אפשרה של חומרי גלם לטובת המשך השבוע, אנחנו מוציאים כבר ביום ששי, כדי שיהיה לנו עם מה לעבוד. ביום ראשון עמדנו פה עם קרוב ל-20,000 מנות, להכנה ולהגשה, וכמובן שהן לא הוגשו. היינו אמורים על פי הצפי הזה להגיע ל-13,000 מנות יומיות בהמשך השבוע. זה היה הגידול שלנו השנה. כל המנות האלו הלכו לפח, כולל ההפשרות שהכנו להמשך השבוע.

לא הצלחנו להגיע לפה! אילו היינו מצליחים להגיע אולי היינו מעבירים הכל להקפאה, יש לנו אישור לשמור מנות בהקפאה. אבל אנחנו באופן אישי היינו נצורים בבתים עדיין וגם אורי (השותף שלנו בניהול הקייטרינג). אני יצאתי מכפר עזה ביום ראשון ב-15:06 בערב. לא היה עם מי לדבר בכלל. בשלב מסוים ביקשנו מאנשי צוות הכוננות שלכם להעביר את המקררים למצב הקפאה, כדי שהסחורה לא תסריח, לא על מנת למכור. זרקנו את כל הסחורה. והקייטרינג היה סגור במשך חודשיים.

ב-8 בינואר החלטנו להניע את העסק בחזרה "איזי איזי", כשעדיין חברי סעד לא נמצאים פה ושדרות מפונה, ורוב העובדים שלנו, חציים משדרות וחציים מנתיבות. החלטנו להניע עם העובדים מנתיבות לאט לאט. יכולנו גם לא להפעיל את העסק ולקבל פיצוי אבל הגענו למסקנה שגם בהיבט הלאומי חשוב לנסות להחזיר כמה שיותר מהר. הרבה לקוחות כבר שאלו מתי אתם חוזרים, וגם זה היה פרמטר, לשמר את הלקוחות הפרטיים שלנו, וזה לא היה פשוט. האזור היה חסום וסגור, והיה קושי להשיג עובדים.

היה לך קשר עם העובדים משדרות במהלך כל התקופה הזאת?

כן. ודאי. היינו בקשר עם העובדים כל הזמן. לא פיטרנו אותם ולא הוצאנו אותם לחל"ת. החלטנו לשמר אותם, לשלם להם את המשכורות המלאות כולל הבונוסים. רובם היו מפונים באותה תקופה, ואף אחד לא נפגע ב"ה. והגענו את העסק בערך ב-50 אחוז מהמנות – 5000 מנות. היום אנחנו כבר עומדים על 10,000 מנות, הם הלכו ללקוחות בפריפריה: לניצן, קרית גת, שפיר, עומר מיתר, סוסיא, עותניאל, לרהט, לנתיבות. הלקוחות שלא חזרו היו משדרות, מהמועצה האזורית אשכול, לשער הנגב סיפקנו חלקית, ולשדות נגב – חלקית. אם כל אלו היו חוזרים היינו מגיעים לאזור ה-12,000 מנות ליום. אבל אנחנו השנה פחות בלחץ מה המספר של המנות שאנחנו מוציאים. יותר חשוב לנו להניע את העסק, להחזיר את הצוות, להחזיר את העסק לכשירות, לראות מה אנחנו עושים עד סוף שנת הלימודים הזאת, ברוך השם אנחנו עומדים בזה. החזרנו 95 אחוז מהעובדים, יש עדיין כמה מפונים ממפלסים שלא פה באזור, והחזרנו את רוב הלקוחות שלנו, את אלו שאפשר היה להחזיר. מקווים שבתחילת שנת הלימודים הבאה נהיה במצב יותר טוב. נקווה לשקט באזור ושהשלוש יבוא... (מחייך).

ספר בבקשה את הסיפור שלך בכפר-עזה.

עברנו בכפר עזה חוויה קשה מאד, כמו שכולם מכירים. גם אני וגם אורי, אנחנו שכנים בכפר עזה. יש לנו שני ילדים שגרו במרכז הקיבוץ, אחד מהם ליד "דור צעיר" (השכונה שנפגעה באופן הקשה ביותר בקיבוץ), אחד מהם נתקל במחבלים, וחולצנו בכל הכאוס שהיה שם מאד מאוחר, רק אחרי 36 שעות, לא חולצנו על ידי כוחות של צה"ל, אלא ע"י שבי"כ, דרך חברים באמצעות "קומבינה"...

אחרי זה החלפתי את הרבש"ץ של כפר-עזה ונשארתי לטפל בקיבוץ כמעט עד האחד בינואר. אני זה שהגעתי ראשון. כל שדרת הניהול נפגעה בצורה דרמטית ולא היה עם מי לדבר. מנהלת הקהילה – ירו בבעלה, ראשת צח"י ובעלה אביב נרצחו, אורי אפשטיין - הבן שלו והאמא שלו נהרגו, אופיר ליבשטיין ז"ל – 5 מבני משפחתו. היה מצב של

כאוס מוחלט. בשלבים הראשונים לא ידענו אפילו איפה האנשים. היינו עסוקים בחיפוש את האנשים. לא היה ברור מי נחטף, מי נהרג, כאוס מוחלט בשלבים הראשונים. היה המון צבא שאין לו כתובת, המון כוחות, כאוס מוחלט.

אתה לא עזבת בכלל את כפר עזה?

עזבתי, וחזרתי אחרי שבוע. אנשים עוד לא יודעים את הסיפור האמיתי של כפר עזה. הסיפור הכי קשה הוא שאת כפר עזה כבשו בחזרה רק אחרי שלוש יממות, את בארי שחררו עוד באותו לילה! לא הצליחו לכבוש בחזרה את הקיבוץ עד יום שני בבוקר וגם אז עוד יצאו מחבלים מהבתים והכאוס נמשך עד יום רביעי. את הגופות בכפר עזה הוציאו רק ביום רביעי בצהריים, כי לא השתלטו על היישוב. וגם אז, כשאנחנו הגענו ליישוב עדיין לא היה ביטחון שאין מחבלים. כל בית שרצינו להיכנס אליו – נכנסים רק עם ליווי צבאי שמטהר את הבית, אף אחד לא יכול היה לנוע חופשי בקיבוץ.

אני מקווה שיתחקרו את זה כדי שנוכל ללמוד מזה, היו שם כשלים בניהול של האירוע. בכפר עזה השוני הדרמטי היה שנחתו מחבלים עם רחפנים, ומהר מאד היה כאוס בכל הקיבוץ. לא בשכונה מסוימת. בכל הקיבוץ במקביל - יש מלא מחבלים שממשיכים להגיע בגלים על גלים, כולל בלילה של מוצאי שבת, וזה יצר אנדרלמוסיה מוחלטת בקיבוץ. ולא היה עם מי לדבר.

לשמחתנו, הגופים היחידים שעזרו לנו באמת היו החמ"לים של "אחים לנשק", "איחוד הצלה" בקטע הרפואי, זק"א בשלבים יותר מאוחרים – כולם ארגונים לא ממשלתיים. מזל שהקימו פורום של אלופים תחת המנהלת של "אופק חדש", ואז הדברים התחילו לזוז. היו לנו שני תתי-אלופים בקיבוץ והרבה הרבה חברי אזורית. החזקתי בתפקיד הזה עד סוף השנה ואז מינו רבש"ץ חדש, רוב אנשי הניהול נהרגו, ואז לקחתי חופש קצת להתאוורר כדי לבוא לנהל פה מחדש את הקייטרינג.

איך היו לך הכוחות לזה?

בשלב הראשון הרגשתי שצריך לעשות משהו, והבנתי שיש ואקום שאין מי שייכנס אליו. הייתי בקשר עם מנהלת הקהילה שממש קרסה מעומס המשימות שהוטלו על כתפיה, ואז היא פנתה אליי שאחזור לכפר עזה בתפקיד הרבש"ץ, כיוון שהייתי קצין בצבא. ואחרי זה, כשחזרנו לפה, הבנו שצריך להניע לאט לאט, היה לנו קשה בהתחלה, זה אילץ אותנו לחזור לישון בכפר עזה, ישנתי במפלסים, אצל המשפחה של ההורים שלי. היום אנחנו מפוצלים, גם אני וגם אורי, במשך השבוע ישנים בבתים שלנו בכפר-עזה ובסוף השבוע חוזרים למשפחה. לזוגיות זה מעולה (צוחק...) מגיעים לפה במוצאי שבת וביום חמישי אנחנו יוצאים למרכז. אשכרה נופש. מגיעים מהרעשים, מהתחושה של לישון לבד, ובסוף שבוע אתה מגיע למרכז אתה מרגיש כמו בארצות הברית. יש חיים, יש ים...

הקיבוץ הזמני של כפר-עזה מתקדם ברוחמה?

התחילו לעבוד, סוף סוף רואים כלים שעובדים. אני מעריך שזה לא יהיה פשוט. יהיה סדר עדיפות שיעברו קודם כל המשפחות הצעירות בגלל מערכת החינוך. היעד הוא בסוף 2026 לחזור לכפר עזה. אבל עוד לא התחילו את השיקום בכפר עזה. זה יהיה תהליך ארוך. כמה יחזרו? אי אפשר לדעת. ההערכות האופטימיות מדברות על 70 אחוז שיחזרו. הפחות אופטימיות מדברות על 50 אחוז. כל אחד לפי מה שהוא עבר, לפי היכולות שלו. בלי לשפוט אף אחד, בתקווה שהמצב יהיה הרבה יותר טוב וההרגשה תהיה אחרת, עם כל מרכיבי הביטחון אנחנו מקווים שאנשים ירגישו שזה בסדר לחזור. זה יהיה אתגר גדול של הקיבוץ, של המשפחות. הבעיה הכי קשה היא עם המשפחות הצעירות, עם ההתלבטות בקשר לילדים.

כשאירחתי ביום ששי את אורי ועוד שכן שלנו שיש להם ילדים צעירים, שאלתי את הילדים: נו, מה אתם אומרים? חוזרים? והם אמרו: חוזרים! כן, רוצים לחזור! הנוער צריך ורוצה לחזור לכפר עזה, מה קורה אצל הילדים הקטנים? אני לא בטוח. כולם עברו חוויה שאי אפשר לתאר.

יש לי שני בנים ובת, כולם גרו בכפר עזה. ליר גרה בשדה חמד, אבל בחג היא היתה אצלנו יחד עם בן הזוג שלה, ועם הכלבים שלה. היא עזרה מאד בהכוונה של הכוחות בשבת השחורה ואחרי זה היא באה לעזור לי בכפר עזה. כל הילדים באו לעזור. לא היה לי עם מי לעבוד, בסוף החלטתי שהם יבואו ואני חושב שזה היה טוב.

הדרכתי סיור לכמה אנשים מסעד בכפר עזה לפני חודש. עם אסתר מהנהלת חשבונות ועוד חברים, הקיבוץ נראה כל כך אחרת...

מה העמדה שלך בשאלת הסיורים בכפר עזה, האם להכניס מבקרים או לא?

אני מאלה שהיה להם מנדט בכפר עזה ואני דחפתי בכל הכוח את הסיורים, כי חשבתי שהאירוע הוא גדול מסך חלקיו. האירוע הוא כזה קיצוני, טראומטי, גם מצטלם מטורף, שאי אפשר בסוף ששיקולים של פרטים כאלו או אחרים יפילו את זה. אז נתתי לצוותי תיעוד של מורשת שחתמו על מסמכים של דיסקרטיות לתעד את הזוועות הכי גדולות שיש. זה היה חייב להיות מתועד. ואחרי זה עשינו סדר. בשלב מסוים החלטנו לעצור. אבל תדעי, כל מי שערך סיור, כולל המתנגדים שהיו לכך בקיבוץ, שינו את דעתם. כי כשהם מביאים את המשפחות, את החברים, את הארגונים, ומראים להם - הם הופכים לשגרירים, והם גם עזרו לנו עם החטופים, הכנסנו את האלמנט הזה, וזה גרם להרבה אנשים להבין שזה חשוב. היום זה מאד קשה להיכנס לסיורים. צריך תיאום ומלווה. כללית אני חושב שכל מי שצריך להיות היה, מי שחשוב שיהיה - שגרירים וסנטורים וחברי כנסת ושרים, וארגונים צבאיים ואזרחיים וקהילות מכל העולם. כפר עזה בעתיד תיסגר לסיורים כי יתחילו שיפוצים, אבל אני אישית חשבתי שהסיורים נכונים, צריך סדר וליווי, אבל חשוב להראות את זה.

שישים אחוז מהבתים בכפר עזה נפגעו מירי, כלומר כמעט שאין בית שאין בו נזק, כי אם לא מחבלים שהיו וירו, אז הצבא פרץ את הדלתות, את התריסים כדי להיכנס. הצבא היה בתוך הבתים. אני השתמשתי במילה "חיללו" את הקיבוץ - מהשלב הראשון. כלומר - הקיבוץ חולל. כמובן לא כשהחיללים השתמשו, זה בסדר, אבל ברמה של המחבלים, בגלל הפיזור - הרבה בתים חוללו. ואחד הקשיים הוא שחברים אומרים: אני, לבית שלי לא חוזר. בתים שהיו בהם גופות של מחבלים, בתים שנרצחו בהם אנשים, אנשים שעברו מאבקים עם המחבלים על הדלת של הממ"ד, בתים שהיו בהם תאג"דים של הצבא, כל אחד שבא וראה את הזוועה. ואחד האתגרים יהיה: מה עושים עכשיו? יש אופציה להקמת שכונה נוספת עבור מי שלא מסוגל לחזור לבית שלו.

נצטרך לשנות גם את המראה של הקיבוץ. במנהלת תקומה דיברו גבוהה גבוהה, אבל בפרקטיקה זה לא פשוט. יעשו - אבל לא כמו שחשבו שיעשו. זה יהיה אתגר גדול בסופו של דבר, אתגר לשנים.

גם נושא ההנצחה - התחילו לדבר עליו. צוותי חשיבה שדנים מה משאירים ומה מוחקים, רוצים נקודה אחת משמעותית. נהרגו גם הרבה חיילים בקיבוץ, זו גם שאלה - איפה אתה משלב את ההנצחה שלהם, הקימו הרבה אנדרטאות זמניות, יצטרכו בסוף להגיד לכולם שייקחו בחשבון שזה לא יישאר. זה יהיה לא קל עם המשפחות, יהיה אתגר לא פשוט. אני מקווה שיגיעו בסוף להסכמה על מרכז מבקרים, נתתי למרכז המורשת להוציא מיצגים. הם עשו עבודה יפה מאד, מקצועית מאד, ואולי מזה נקים מוזיאון. אמרתי לאורי אפשטיין שצריך לחשוב על משהו במודל של קיבוץ יד מרדכי - משהו שייתן גם הנצחה וגם תקווה, עצוב וגם שמת, שיספר את הסיפור אבל גם את התקומה, אפשר לעשות משהו מאד מקצועי, אבל צריך לשחרר את הקיבוץ לשיקום.

אני יודע שעברנו חוויה קשה אבל אמרתי לכולם: תדעו שאני חוזר. אתם תחליטו מה שאתם רוצים, אמרו לי שאי אפשר עוד לדבר על זה בקהילה כי זה לא לגיטימי. אני כבר בגיל כזה שאני לא מוכן שזה יקרה, שחבורה של מחבלים תעיף אותנו מהיישוב. צריך להיות ברור שאנחנו חוזרים, מתי? אני לא יודע. יהיה קשה, יהיה מורכב, אבל חייבים לחזור! חייבים לחזור! צריך לדרוש מהמערכת הצבאית מרכיבי ביטחון משמעותיים, יש משבר אמון מטורף, כולם מבינים את זה אבל... נחזור!

תודה רבה לך, יוסי, על הסיפור המרתק. דברייך היו ממש מעוררי השראה. הלוואי שכפר-עזה תיבנה ותיכונן שוב במהרה, והלוואי שנוכל גם אנו - שכניכם - לסייע לכם, ולו במעט, להשתקם. בהצלחה רבה בכל מעשיך, לך ולכל המשפחה.

ראיינה והצלחה צל הכתם: חזית רפא

הקמת בוסתן ליכרון בסעד

בחלקת אדמה קטנה מול בריכת השחייה, קרוב לחניית הגנים, הוקם ביום העצמאות בוסתן לזכר שתי חיילות גרעין צבר.

רבקה ברוך ע"ה, ילידת הולנד, היתה חיילת בגרעין "להבה" 2018. שירתה כלוחמת בחיל איסוף קרבי והיתה קצינה ביחידת הבלונאים באזורנו. רבקה נפטרה ממחלה במהלך מלחמת חרבות ברזל. המשפחה המארחת שלה היתה משפחת פורגס.

רוז לובין ע"ה, ילידת ארה"ב, היתה חיילת בגרעין "כחולמים" 2021. רוז נפלה בעיר העתיקה בעת מילוי תפקידה, כחודש לאחר שהגנה יחד עם כיתת הכוננות על סעד ב-7.10. המשפחה המארחת שלה היתה משפחת גיימס. כשבועיים לפני יום העצמאות פנתה קרובת משפחה של רוז לרונית ברט (רונית היא מקשרת הגרעין מטעם הקיבוץ, ביחד עם אורלי וידס). המשפחה חיפשה דרך מתאימה לציין יום העצמאות השנה, סוג של הנצחה המשלבת יופי, חיים וצמיחה. כך נולד הרעיון להקים בסעד בוסתן פורח. רונית פנתה למשפחה של רבקה, שקיבלה ברצון את הרעיון.

בעזרת איציק סנדרוסי, רכז גן הנוי שלנו שהתגייס לפרויקט, נמצא שטח מתאים והוכנה תכנית להקמת הבוסתן במימון המשפחות. "צוות איציק" הכין את בורות השתילה ואת מערכת ההשקיה. אבי, בעל משתלה משדרות שאליו פנו, התרגש לקחת חלק במחווה ותרם חלק מן השתילים ברוחב לב.

ביום הזיכרון השתתפו נציגי המשפחות של רוז ורבקה בטכסים ממלכתיים במקומות שונים בארץ. בצהרי יום העצמאות התכנסו בסעד בני המשפחות עם נציגי גרעין צבר ונציגי המשפחות המארחות, לאירוע הקמת הבוסתן. בבוסתן שתילי פרחים, שיחי ורדים (כשמה של רוז), ועצי פרי. הרעיון הוא שאזור הבוסתן יתפתח משנה לשנה, וכבר יש תכנית להוסיף ספסלים במקום. ביוזמת הילה פורגס הוכן שלט נאה ועליו השיר "עץ האגס" של המשוררת רחל מוזמנים לבקר ולהוקיר את זכרן של רוז ורבקה ע"ה.

שיר פולק

מתוך "רחל: שירים מכתבים רשימות קורות חייה", בעריכת אורי מילשטיין, תל אביב: תשמ"ה 1985

יד אביב בקשר הזה... אדם מקיץ משנה
 ורואה: מול חלונו
 עץ אגס מלבב.
 ובן-רגע: הקר זה רבץ על הלב
 התפורר ואינו.

הן תבין: לא יוכל האדם באבלו התעקש
 על פרחו האחד שקמש
 בנשיבת הסתו האכזר -
 אם אביב מפסו ומגיש לו, חידו ותגש
 זר פרחים ענקי למו חלונו ממש!

ירושלים, תרפ"ה.

האם צלינו להצניע את מי שמתעלל בנו על לא צוול ככפיו?

חבורת המדינות המתחסדות לכאורה החליטו להעניש את עם ישראל, פן נעניש - כדין - את פושעי המלחמה בעזה, ופן נצליח לשחרר את החטופים אשר פושעי המלחמה לקחו בשבי, נגד כל צו מוסרי, חוקי ואנושי [וכנראה רק לא נגד האיסלאם]. מעבר לתגובות הצבאיות, נראה כי גם האדם הפשוט, אשר אין ידו ארוכה כדי להגיב ישירות לחרמות, לעיצומים ולאיומים שלהם, יכול לתרום, לפחות ברמת מחאה עממית, לחזק את עצמנו, ובאותה פעולה גם להחליש את הימתחסדות'.

ואפשר להתחיל בכל-בו. כמה מוצרים אנחנו קונים שם שמיוצרים באותן מדינות? ואמנם לא תמיד ניתן לבחור צלחת או מטאטא תוצרת הארץ, ואף לא תמיד כדאי כלכלית, אבל גם כאשר המחיר פחות משליש יקר יותר - מוטב. ואף יש רבנים שפסקו כן - ואפילו חובה - להוסיף מעט למען אחינו בארץ, לספק להם פרנסה. קל וחומר בימי מלחמה.

ובמיוחד, עלינו לתמוך בחקלאים ויצרני המזון שלנו [והרי אף אנחנו בתוכם], ונקנה תוצרת הארץ ככל הניתן. בכך גם נקיים את דברי חז"ל על הפסוק שקראנו השבוע "או קנה מיד עמיתך":

רש"י: **מנין שאם באת לקנות, קנה מישראל חברך, ת"ל או קנה מיד עמיתך.**

ועוד נקיים עניי עירך קודמים'.

אביא כמה דוגמות תוצרת חוץ מיותרת בעיניי, אשר נמכרת אצלנו:

שוקולד PRO זכה למקום מועדף במדפים, והוא מיוצר במדינה שראש ממשלתה הכריז כי ראש ממשלתנו ייעצר אם יבוא שמה: **גרמניה**. הלא שבענו די מרורים ממדינה זאת? כן מוצרי Storeck. אני בטוח שניתן למצוא ממתקים מפנקים, ולא פחות טעימים, הראויים לשמח את נפשנו, ללא חשש תמיכה באויבינו.

רשימת מוצרי המזון ארוכה, ולכן אקצר מאד:

Loacker מיוצר **באוסטריה**, עוגיות Chocolate Chips מיוצרות **בהולנד**, Tim Tam מיוצר **באוסטרליה**.

מיונית של Hellman מגיעה אלינו **מטורקיה**, תומכי החמאס המובהקים.

לעומתה מיונית Heinz מיובאת **מספרד**, מיצדיקי אירופה המחפשים דרך לעצור את ראשי מדינת ישראל.

הגיע הזמן אולי גם להנהיג **עיגול שחור** לאזהרה, כמו העיגול האדום המזהיר ממוצר המכיל הרבה סוכר וכד'.

ולעומת העיגול השחור, נמליץ להוסיף לכל תוצרת הארץ דגל ישראל קטן, אשר יציין בגאווה מה טוב לקנות.

די להביט באריזות, גם להביט בעיניי משפחות הנרצחים והחטופים. ולומר להם שנעשה מאמץ קטן כפי יכולתנו, ונשיב לימתחסדים' "אתם בצד פושעי המלחמה: לא נעודד אתכם, אלא נטיל עיצומים." ואולי צעד קטן מכל אחד יכול להביא להתפכחות ולשינוי מדיניותם.

עם ישראל חי.

אליהוא

כמות או איכות?

ראשית, אני רוצה להודות לכל העוסקים במלאכה מול מנהלת תקומה ורשויות המדינה על מנת לקדם ולמצות את זכויות הקיבוץ. עבודתכם חשובה ומוערכת.

בעלון האחרון קראתי את דבריה של מנהלת הקהילה לגבי התוכנית להעתיק את הרפת ולבנות במקומה שכונה חדשה שתמנה 98 בתי אב.

ברצוני להזכיר כי בנוסף, מתוכננות להיבנות שתי שכונות חדשות, שכונת ארץ הצבי א' שתמנה 24 בתי אב ושכונת ארץ הצבי ב' שתמנה 38 בתי אב (היכן שהמוסד והמיכון החקלאי נמצאים היום).

סה"כ מדובר בתוספת של 160 בתי אב.

בנוסף, בל נשכח, שביום שיסתיים תהליך השיוך, יתווספו למצבת הבתים המוצעים לרכישה ואיכלוס, עשרות בתים נוספים. שימו לב כי מדובר על קרוב ל 200 בתי אב נוספים.

האם זה מה שאנחנו רוצים? להכפיל את אוכלוסיית הקיבוץ?

לפני כעשור עסק צוות הצמיחה הדמוגרפית בקיבוץ בשאלה, מה הוא המספר האופטימלי של משפחות נקלטות חדשות בכל שנה והמסקנה שהתקבלה הייתה שעל מנת לשמור על הסטטוס קוו הקיים, יש לקלוט כ 4-5 משפחות בממוצע בכל שנה. חלף עשור ומסתמן שהצוות צדק.

כיום מתגוררות בסעד כ 240 משפחות. גני הילדים, הבתים הכוללים ומועדון התיכון הומים בצהלות שמחה והמולת חיים ותודה לאל קהילתנו חזקה, מגוונת ומלוכדת (למרות ועל אף רעשי הרקע ממערב).

למצקצקים בלשונם אשר יאמרו שלא מזמן אושרה תכנית תב"ע חדשה המאפשרת לקיבוצנו להגיע לגודל של 500 בתי אב, אענה ואגיד שכשהוצגה התב"ע לציבור בערב ההסברה בתאריך 28 לאוקטובר 2021, נאמר במפורש שמדובר על מכסת בנייה עתידית ל 20-30 שנים הקרובות ושתושבי הקיבוץ הם שיחליטו על קצב הבנייה והרחבת היישוב, הרצוי והנכון בעיניהם (ראו דקה 30: 29 בסרטון המוקלט ששמור בקהילנט).

אני קורא להנהגות לקיים בהקדם אסיפת ישוב (עוד לפני הצגת תכנית הצמיחה ועוד לפני שמקדמים פיתוח שכונות עתידיות) בה יוצגו היתרונות והחסרונות באופן ובקצב הצמיחה הדמוגרפית ובסופה יצביע הציבור בקלפי על המספר הנכון בעיניו להמשך קליטת משפחות חדשות בכל שנה (ממש מספר. לא הערכה כללית).

כיוון שתכנית הצמיחה בסעד שתוצג בחודש הבא מתייחסת לעשור הקרוב, ראוי שגם תוצאות ההצבעה יהיו מחייבות לעשור הקרוב, בהתאמה.

לסיום אומר, כי אין תשובה חד משמעית לגודלו האופטימלי של קיבוץ/ישוב ובסופו של דבר מדובר בהחלטה סובייקטיבית פנימית של תושביו.

מאחל לנו שנמשיך לקבל החלטות מהותיות הנוגעות לחיינו במקום היקר הזה, בהסכמה רחבה, בשקיפות ובשיתוף.

רון נאור

צונת הרחצה נפתחת!

- ביום ראשון כ"ה באייר 2/6 תיפתח אי"ה הבריכה.
- בחודש יוני, תפתח הבריכה בבוקר לשחינים, ומשעות הצהריים לפי הטבלה המצ"ב.
- חשוב לנו להזכיר את כללי הזהב למתרחצים בבריכה:
1. אין לשחות בבריכה ללא מציל (גם מי שברשותו תעודת מציל לא יכול לשחות לבד).
 2. יש להישמע לכל הוראותיו של המציל.
 3. יש להקפיד על השעות הנפרדות (נשים/גברים). גברים מתבקשים שלא להתקבץ ליד השער טרם הסתיימה שעת הנשים ולהגיע לבריכה בזמן הנקוב.
 4. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (על פי החלטת הנהלת הקהילה).
 5. ילדים עד כיתה ג' (כולל) חייבים בליווי מבוגר (בוגר י' ומעלה). בוגר כיתה ד' יכולים לבוא לבריכה ללא ליווי מבוגר בהתאם לרמת עצמאותם במים.
 6. אין להכניס כל דבר מאכל לשטח הגדר הפנימית. אלכוהול אסור בכלל בשטח הבריכה, על פי חוק. אין לעשן בשטח הבריכה הפנימי!
 7. יש להקפיד על שימוש בחיתולי בריכה עבור פעוטות הזקוקים לכך! אנא הגיעו מצוידים כראוי עם חיתול רזרבה ע"מ למנוע אי נעימות משאר הציבור, וכן - בבגד נוסף על החיתול למניעת דליפות. פעוט עם חיתול לא יכנס לבריכה הגדולה!
 8. מתרחצים בעלי שיער ארוך- יש לאסוף את השיער טרם הכניסה למים. רצוי לחבוש כובע ים!
 9. בבריכת הפעוטות - הרחצה באחריות ההורים בלבד. אנא היו ערניים, התנתקו מהסלולרי ושימו לב לילדיכם!
 10. אורחים יכולים להגיע רק בליווי מארחיהם. המארח יהיה בגיל תיכון (סוף כיתה י') ומעלה. איננו מעוניינים להיתקל במצבים של הוצאת אורחים ובעוגמת נפש הנגרמת מכך!
 11. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך יהודה 052-3934550. יש לפנות את שטח הבריכה עד השעה 45: 22.
 - מחיר סמלי ייגבה עבור אירוע פרטי למימון חלק מההוצאות - 400 ש"ח. מדובר על אירועים פנימיים בלבד. אירועים חיצוניים מתומחרים בצורה שונה.
 12. חוגי שחיה - מדריכים חיצוניים יכולים לעבוד בבריכה רק לאחר יצירת הסכם עבודה מסודר עם יהודה.
 13. מנויים – בהמשך לנוהל מהשנים הקודמות, תתאפשר כניסת מנויים חיצוניים. מדובר על כ- 35 משפחות.
 14. בכל הקשור לבריכה ולהתנהלותה יש לפנות ליהודה.
 15. כניסה לבריכה תתבצע דרך השער הראשי בלבד!
 16. מומלץ לבני משק הגרים באזור לעשות מנוי לבריכה.
 17. נערים לא יוכלו להזמין ערבים בבריכה.
- שעות הרחצה יגדלו בחודשים יולי-אוגוסט. חשוב לציין כי עומדת הרבה מחשבה מאחורי חלוקת השעות: מורכבות הקהילה, שעות הבתים הכוללים, מגבלות מציל ועוד.

בברכת עונה מוצלחת ובטוחה!

יהודה סי'און

ראו את לוי"ז הבריכה בעמוד הבא.

----- **פּוֹלַץ בְּרִיכָה - חוֹדֶשׁ יוֹנִי** -----

ימים ב', ד'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
משפחות	15:00-17:00
נשים	17:00-18:00
גברים	18:00-19:00

ימים א', ג', ה'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
גברים	15:00-16:00
משפחות	16:00-18:00
שחיינים מעורב	18:00-19:00

יום ו'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	13:00-14:30
גברים	14:30-16:00
משפחות	16:00-18:00

קייטנת נכדים מתקרבת!

סבים וסבתות יקרים,

אנו שמחות לעדכן שקייטנת הנכדים לבוגרי כיתה ו' תתקיים בתאריכים ח'–י"ב בתמוז (7-14-18).
כידוע, לפני שלוש שנים התקבלה החלטה בוועדת חינוך הקובעת כי כל חניך בקייטנה שאינו חלק מהחינוך החברתי בסעד, ישלם סכום סמלי של ₪200 עבור השתתפות בקייטנה.
יש להעביר את התשלום דרך העברה בנקאית לחשבון הבנק של הקיבוץ, ולשלוח אסמכתא (בנק מזרחי, סניף אשקלון 427, מ"ח 605728).

נשמח שתרשמו

בהקדם ותכתבו את שמכם, שמו של הנכד/ה שלכם, מקום מגורים, ומספר פלאפון של אחד ההורים.

ניתן להירשם אצלי בפלאפון 0524062949, או במייל yael123weiss@gmail.com.

*ההרשמה עד ליום ראשון, ג' בסיוון (9.6).

בברכה,

יעל זיכראן (וייס) - מרכזת הקייטנה, רות נאָלר - רכזת וצדת חינוך

חדשות וצדכונים מהמרכזה

אסתר לוי, האחות המסורה שליוותה אותנו שנים רבות, עוזבת את עבודתה אצלנו. במקומה נכנסת חברתנו הילרי יום-טוב. פרטים על ימים ושעות הפתיחה יפורסמו בקרוב.
בהצלחה לצוות היקר שלנו.

שיח פתוח

הציבור מוזמן לשיח פתוח עם הנהלות הקיבוץ שיתקיים
 ביום שלישי כ"ז באייר תשפ"ד 04/06/2024
 בשעה 20:30 – המפגש יתקיים במועדון לחבר

על סדר היום:

1. עדכון שוטף ע"י צוות התיאום
2. שיח פתוח עם הנהלות

בהרכה,

אילנה כראודה, יו"ר קיבוץ סעד

לרבים זק ירושלים

הציבור מוזמן לחוויה ירושלמית חגיגית עם להקה תורג'מן

ערב עם השירים היפים והמרגשים שנכתבו על
 ירושלים. הצצה מרתקת אל הסיפורים הקסומים
 והחידות הטמונות בין סמטאותיה מאז ועד היום

יום רביעי | כ"ח באייר | 5.6 | 20:00 | במועדון לחבר

ועדת תרבות

